Furman University
Furman University Scholar Exchange

Music at the Periphery – Hilda Neupert Volume | Music at the Periphery

August 2019

[Complete Volume] Hilda Neupert

Gina Oselio

Follow this and additional works at: https://scholarexchange.furman.edu/periphery-neupert

Recommended Citation
Oselio, Gina, "[Complete Volume] Hilda Neupert" (2019). *Music at the Periphery – Hilda Neupert Volume*. 1.
https://scholarexchange.furman.edu/periphery-neupert/1

This Sheet Music is made available online by Music at the Periphery, part of the Furman University Scholar Exchange (FUSE). It has been accepted for inclusion in Music at the Periphery – Hilda Neupert Volume by an authorized FUSE administrator. For terms of use, please refer to the FUSE Institutional Repository Guidelines. For more information, please contact scholarexchange@furman.edu.

GINA OSELIO

Hilda Neupert

Telegnot Sru J. Pietro Pojomonsen.

in glad Jul fra
Hilda Neuport
Roma. 22/12-03.

Scene af „Brand".

H. Ibsen.

Musik af

Hilda Neuport.

Fratelli Schutzmarke
№ 12.

Scene af „Brand.

H. Ibsen.

Andantino

Tilegnet fru J. Oslio-Bjørnson af Hilda Neupert.

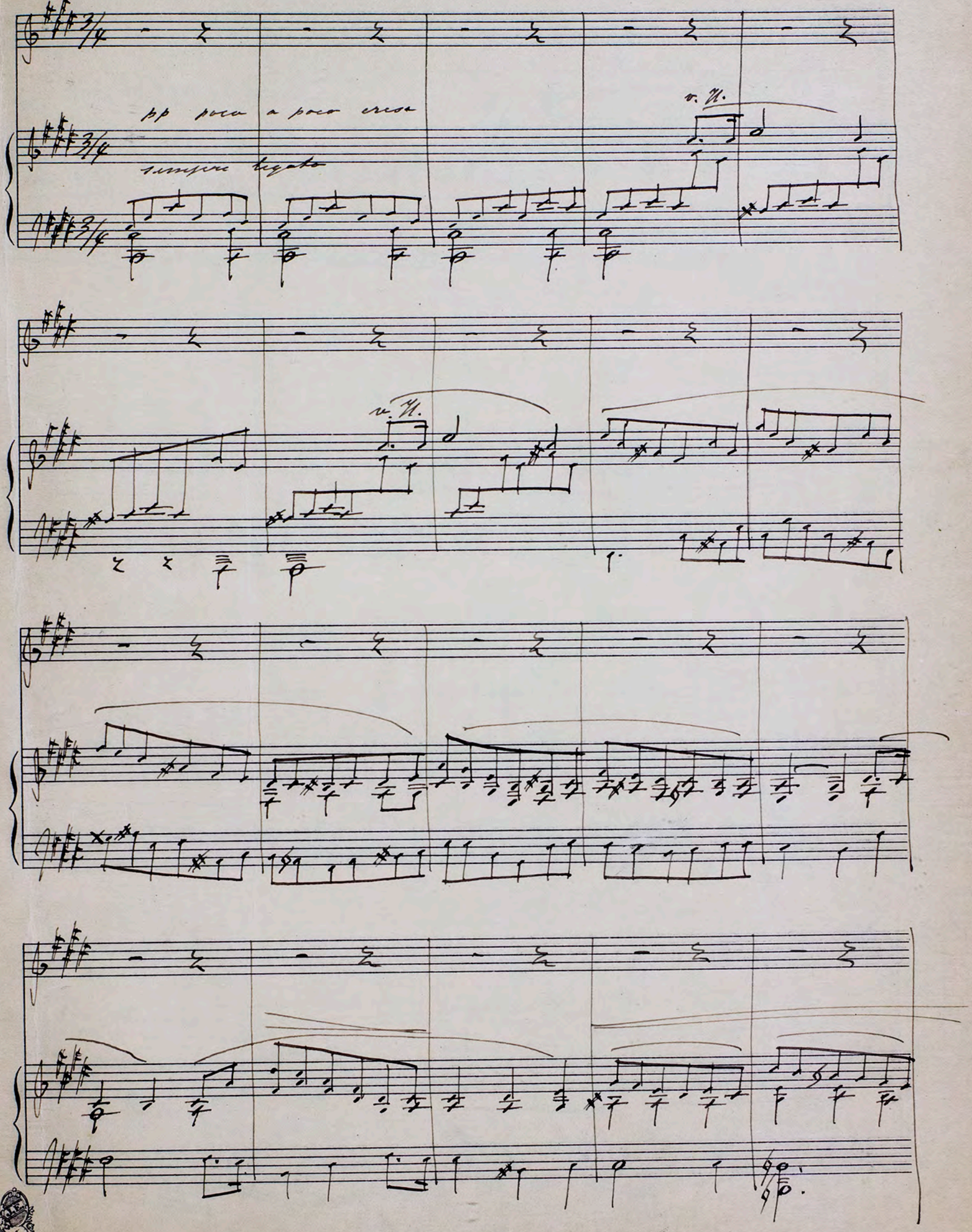

Protokoll. Schutzmarke
Nº 12.

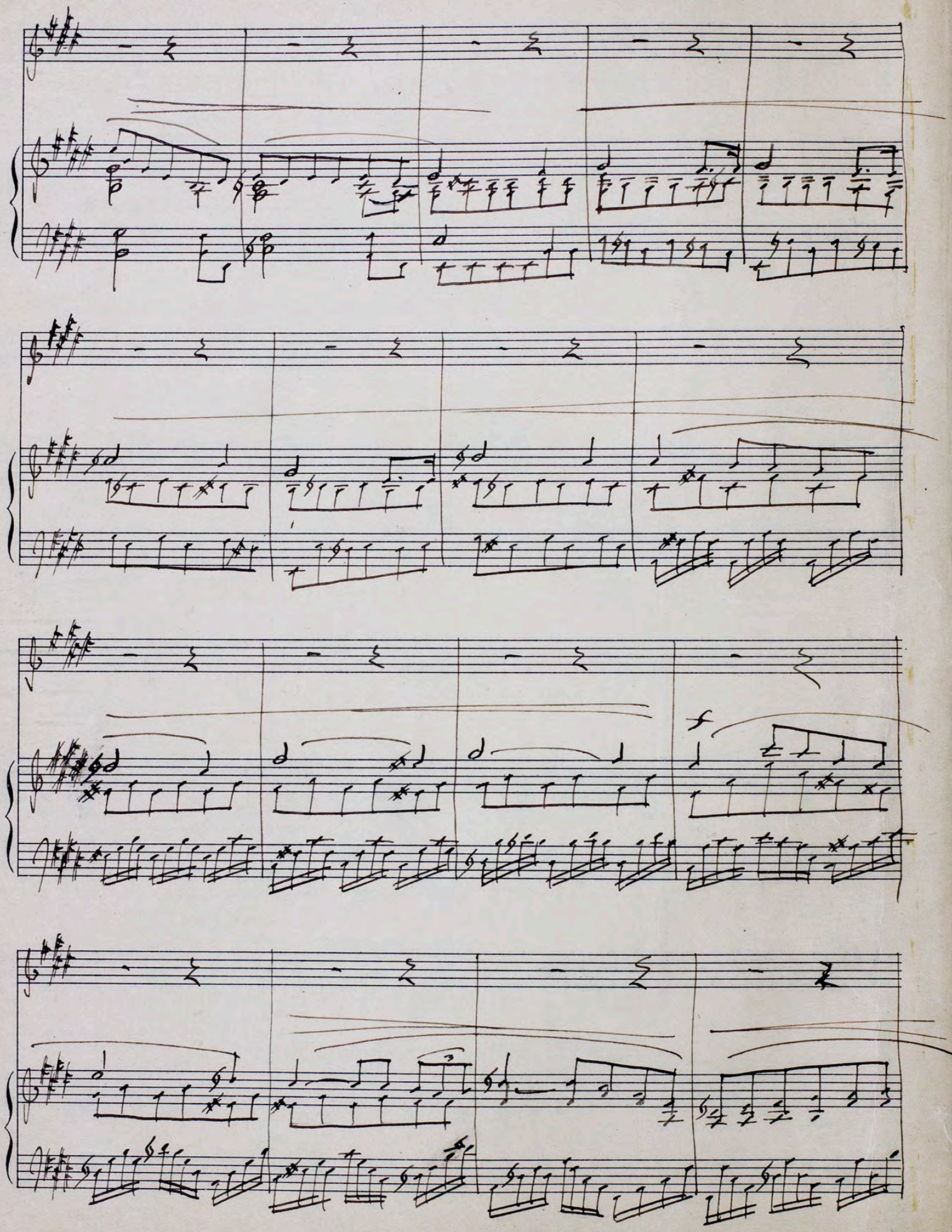

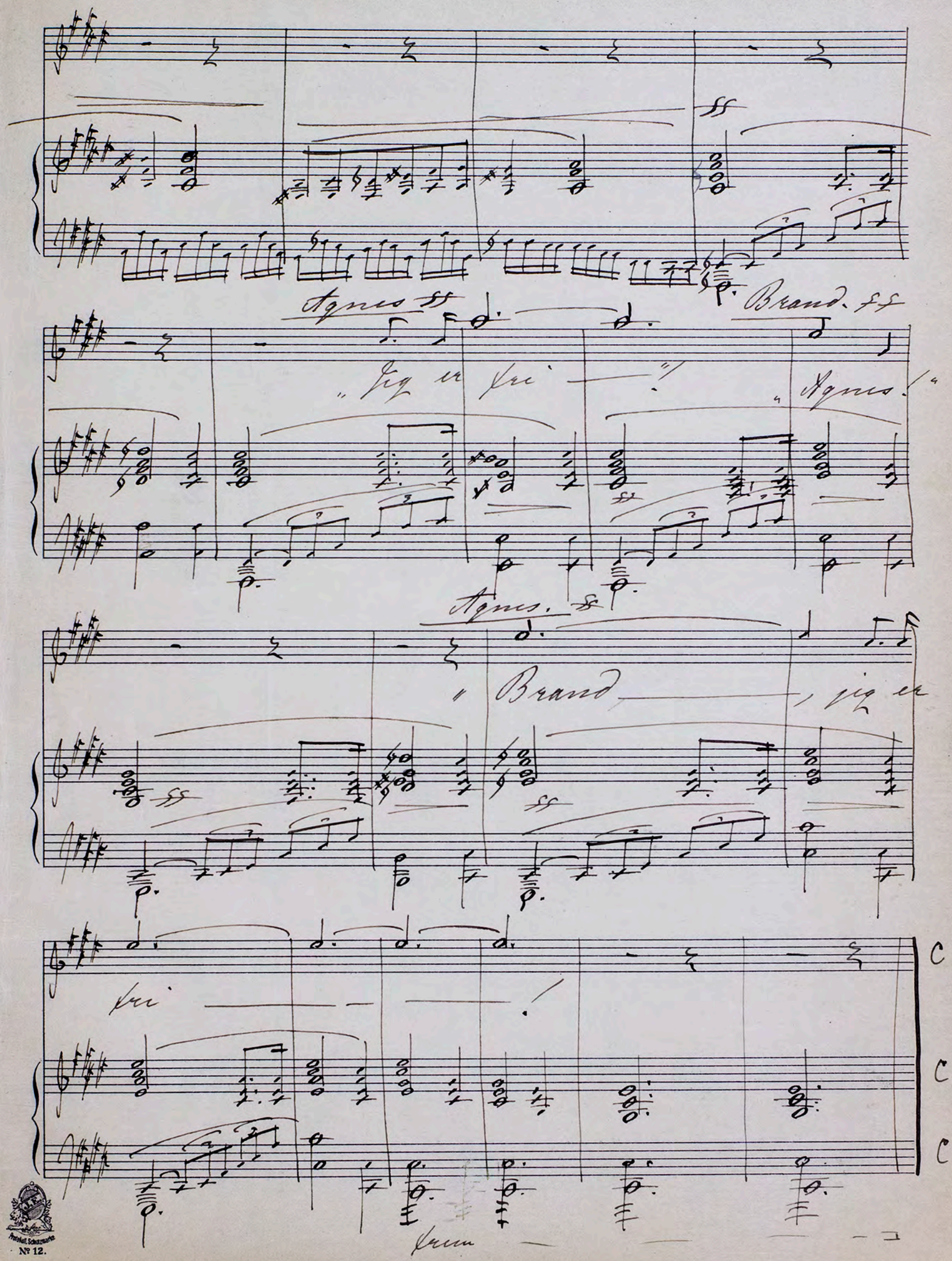

Preußische Staatsbibliothek
Nº 12.

ff accell.

Al-le Rædsler, som har tynget som en Mare paa mit Bryst,

ff accell

rit

pp

ligger nu i Dy-bet slyn-get. Der er

pp

f

pp

rit

Seir i Vil-liens Dyst

pp

mf

Allegro appass.

Af er al-le Taa-ger strö-get,

mf

bort er al – le Sky – er tö – get.

p f

Gjen – nem Nat – ten, o – ver Dö – den,

f

ser jeg Glimt af Mor – gen – rö – den.

p tenuto

Kir – ke – gaar – den, Kir – ke – gaar – den!

p tenuto

J.E. Protokoll Schutzmarke
Nº 12.

a tempo

Or-det aab-ner ei for Taa-ren

Navnet ri-ver ei i Saa-ret

ff rit

Bar-net er til Hin-len baa-ret.

f

Brand. f Più lento

„Ag-nes, ja, nu har Du sei-ret!"

mf

Agnes. mf

„Ja, til-vis-se, sei-ret nu

mf

rit

sei-ret o-ver Do-dens Gru-.

mf

Andantino.

Recit

rit

O, se opad, se i Veirit! Ser Du Alt ved Tronens

fp

trem

fp

pp

f tenuto

Fod. Livs-glad som i Li-veto Da-

tenuto

Ped × Ped × Ped ×

Protokoll Schutzmarke
Nº 12.

— ge,

Livs-glad som i

Li — vets Da — ge

p

rit

strak — — ke

p

p rit

Allegro appassionato

mf

Ar — — men os i-mod! Om jig hav-de

mf

tu-sind Men-de, Om jeg tur-de,

om jeg kun-de, ik-ke een jeg

dag op-lod; for at fo-re

p tenuto

ham til-ba-ge. O, hvor stor, hvor

p

Protokoll Schutzmarke
Nº 12.

a tempo

rig er Gud til at fin-de

a tempo

Mid-ler ud! Barnets Of-fer,

Of-fer-brö-den, baa-ret har min

p tenuto

Sjæl fra Dö-den. Han mig föd-tes

p tenuto

for at mis-tes, frem til Seir jeg

p a tempo

maatte fris-tes. Tak at Du men

p a tempo

Haand har le-det, O, jeg saa dit

Hjer-tes Kval. Nu staar Du i

J.E. Protokoll. Schutzmarke

Val — gets Dal, o — ver Dig nu

Vægten faldt af det In — tet

p rit molto

el — ler Alt!"

Andante.

Brand. p

„Ag — nes, gaade — fuldt Du

p rit molto

p

taler, endt er Skridens Kvaler."

Agnes.

mf

„Glemmer Du de Ord fra för?"

fp

fp

p dolce

Brand. ff Recit.

„Den, som ser Jeho-vah dör?" „Ve mig, hvilket

p

trem

f

mf

Lys Du tænder! Nei, og tusind Gange Nei! Eg har

fp

fp

kjæmpestærke Hæn-der, gaa i-fra mig skal Du

fp

fp

Preußisch. Schutzmarke
Nº 12.

mf

ei! Lad kun Alt paa Jorden bris-te, hver en Vinding

mf

rit

kan jeg miste, o, men aldrig, al-drig Dig—!

6/8

6/8

6/8

trem

Allegro

Agnes.

„Valg, Du staar paa Veiens Skil-le. Sluk det Lys, som

i mig brænder, stæng for Ju-le-tankens Kilde

gjø mig mine Af-guds Kleede. Kvinden sidder

end der-ce-de. Lad mig at-ter gaa til-ba-ge

til de himmelblinde Da-ge. Tank mig at-ter

ned i Dyndet, hvor til nu jeg slaaet har syndet.

J.E. Protokoll Schutzmarke
Nº 12.

ff

rit

Alt Du kan, det staar Dig frit. Jeg mod Dig kun

ff

rit

p a tempo

magter lidt. Stak min Vinge, stang for Sjælen,

p

Dognets Blyfod hæng om Hælen. Slip mig atter

sank mig ned did, hvorfra Du selv mig hæved.

Lad mig le – ve, som jeg le – ved, da i Mörket.

jeg mig vred. Hvis Du det-te vil og tör,

mf rit

jeg din Hustru er som för. Valg, Du staar ved

p rit

trem

Brand

mf sostenuta

Vei – ens Skille!" „Ve mig, ve mig, om jeg vilde!

trem

mf sostenuta

J.E. Protokoll Schutzmarke

O, men langt fra det-te Sted. Langt fra alle

tenete

Sorgens Minder Liv og Lys som Et Du finder. 1a

tenete

a tempo Agnes. mf dolce

a Glemmer Du, at her Du finder Kaldets Daab og

mf

Lento

Offrets med.r Glemmer Du de tusind Sjæ-le

Lento

trem

dem Gud Her-ren bød Dig he-le, dem Gud Herren

bød Dig fo-re fremad, hjem til Frelsens Kilde

rit

6/8

Brand.

Valg, Du staar paa Veiens Skille! a Tig har in-tet

trem

Andante

rit

Valg at gjøre.

rit

J.E. Protokoll. Schutzmarke

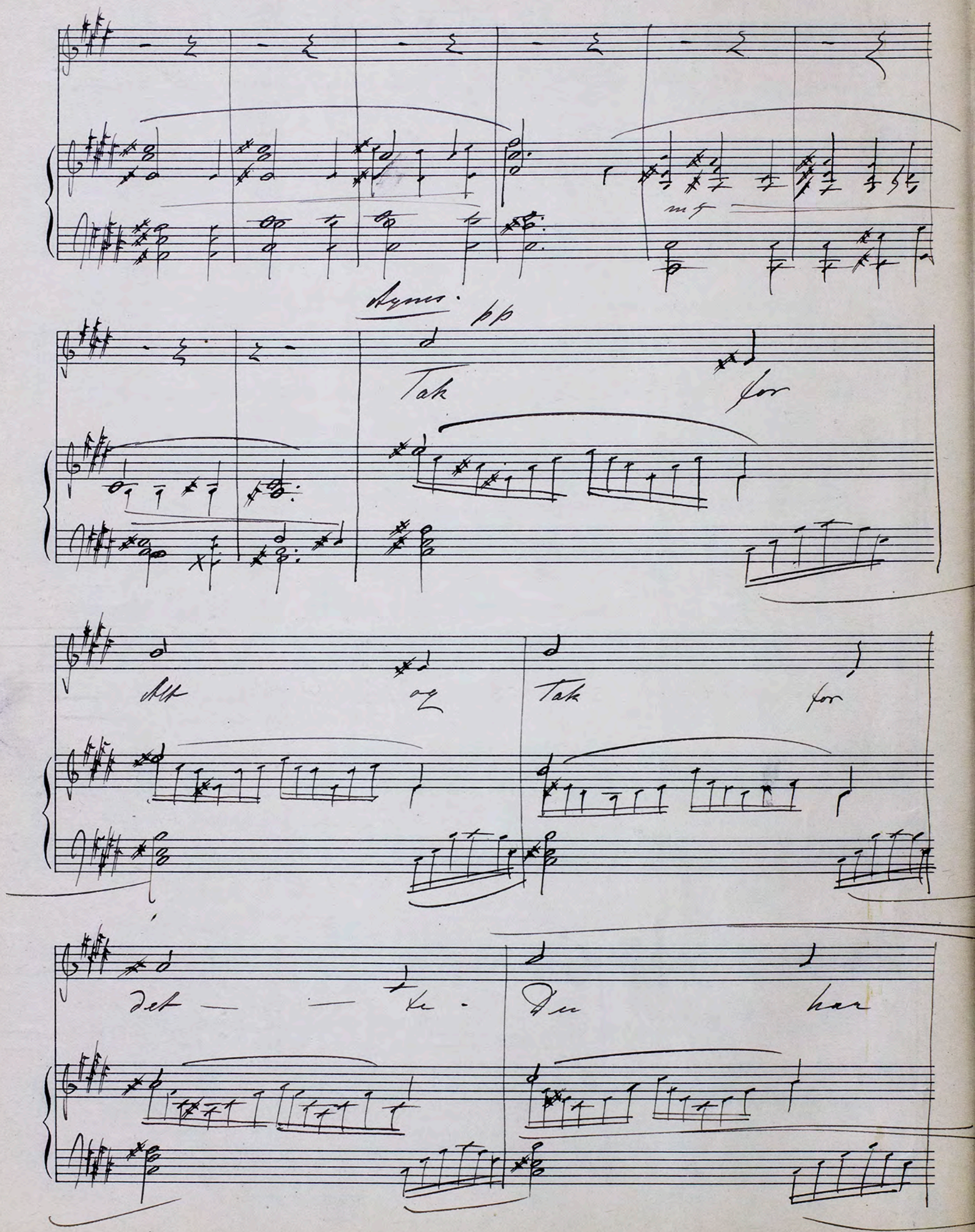
mf
Agnes.
pp
Tak
for
Alt
og
Tak
for
det
te.
Du
har

le — — — det tro den

Trat — — te. O — — ver

mig en Tung — hids

Taa — — ge. Du vil

Protokoll. Schutzmarke
Nº 12.

tro ved Lei et

Brand.

vaa — — gi: „Sov, nu er dit Dag-værk

Agnes.

endt." „Endt, og Nat-te-ly-set tendt. Jeg er

mö-dig, jeg er trat. O, men Gud er let at

Brand. Agnes.

Co - ve. Brand, godnat!" „Godnat," „Godnat! Tak for

Alt, nu vil jeg so - ve.

Brand. mf

„Sjæl, vær

trofast til det Sid - ste, Seirens Seir er Alt at

mf

mis-te. Ta-bets Alt den Vinding skabte. E-vigt

mf

ei-es kun det Tabte.

p

p dim

pp

Tilegnede Fru J. Øselio – Bjørnson.

5 Sange for Sopran.

til Texter af

N. Lenau, H. Heine, Drechsler-Manfred og Ed. Ferrand.

Componerede af

Hilda Neupert.

Protokoll Schutzmarke
Nº 12.

I

Liebesfeier.

N. Lenau.

Hilda Neuport.

Allegretto

mf

An ihren bunten

p

rit

a tempo

Liedern klettert die Lerche se-lig in die Luft.

mf

mf

Ein Ju-bel-chor von Sängern schmettert ein

p

mf

J.E. Protokoll. Schutzmarke

Walde voller Blüth und Lust.

mf

Da

rit a tempo

sind so weit die Blicke glei-ten Alta-re festlich aufge-

rit a tempo

-baut —, und all die tausend Herzen, all die tausend Herzen

läuten in Lie-bes-fei-er

drin-gend laut.

Der

Ling hat Rosen ange-zündet an Leuchtern von Smaragd im

mg

Protokoll. Schutzmarke
Nº 12.

Dom

mf

mf

Und je-de See-le

mf

schwillt und mündet hinüber in's Op-fer-strom.

mf

II

Ihr Bildniss.

H. Heine.

Andante

Ich stand in dunklen Träu-men und

starrt ihr Bildniss an,

Und das geliebte Antlitz zu

le-ben begann.

Um ihre Lippen zog sich ein

Lächeln wunderbar,

Und wie von Wehmuthsthränen

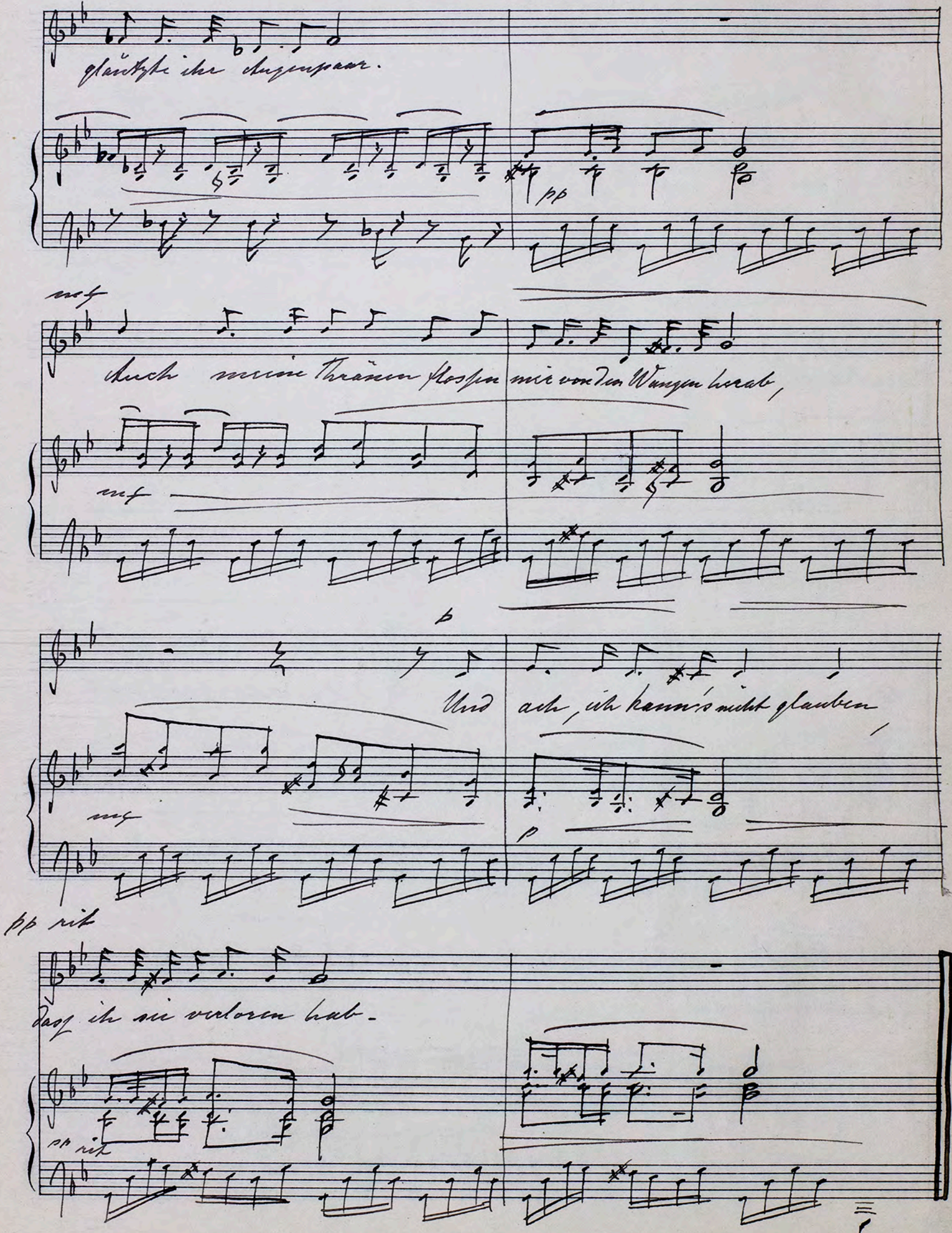
glänzte ihr Augenpaar.
pp
mf
Auch meine Thränen flossen mir von den Wangen herab,
mf
p
Und ach, ich kann's nicht glauben,
mf
p
pp rit
dass ich sie verloren hab.
pp rit

Trost.

Andantino. Drechsler-Manfred. f

mf

Sturm ge-schlagen

oh-ne Mast, fern dem Ziel er-sehnter Landung

f

treibt ein Schiff in To-desangst

f

durch der Klippen wil-der Brennung

f

Bei des Wet-ters Un-gestüm

trang. p

sich, an Takelwerk und Se-gel

trang p.

mf

suchen Rettung doch bei ihm sturmgeschlagne

mf

f rit

a tempo.

mf

Wan-dervo-gel. Ohn-ne Compas, oh-ne Mast

f rit

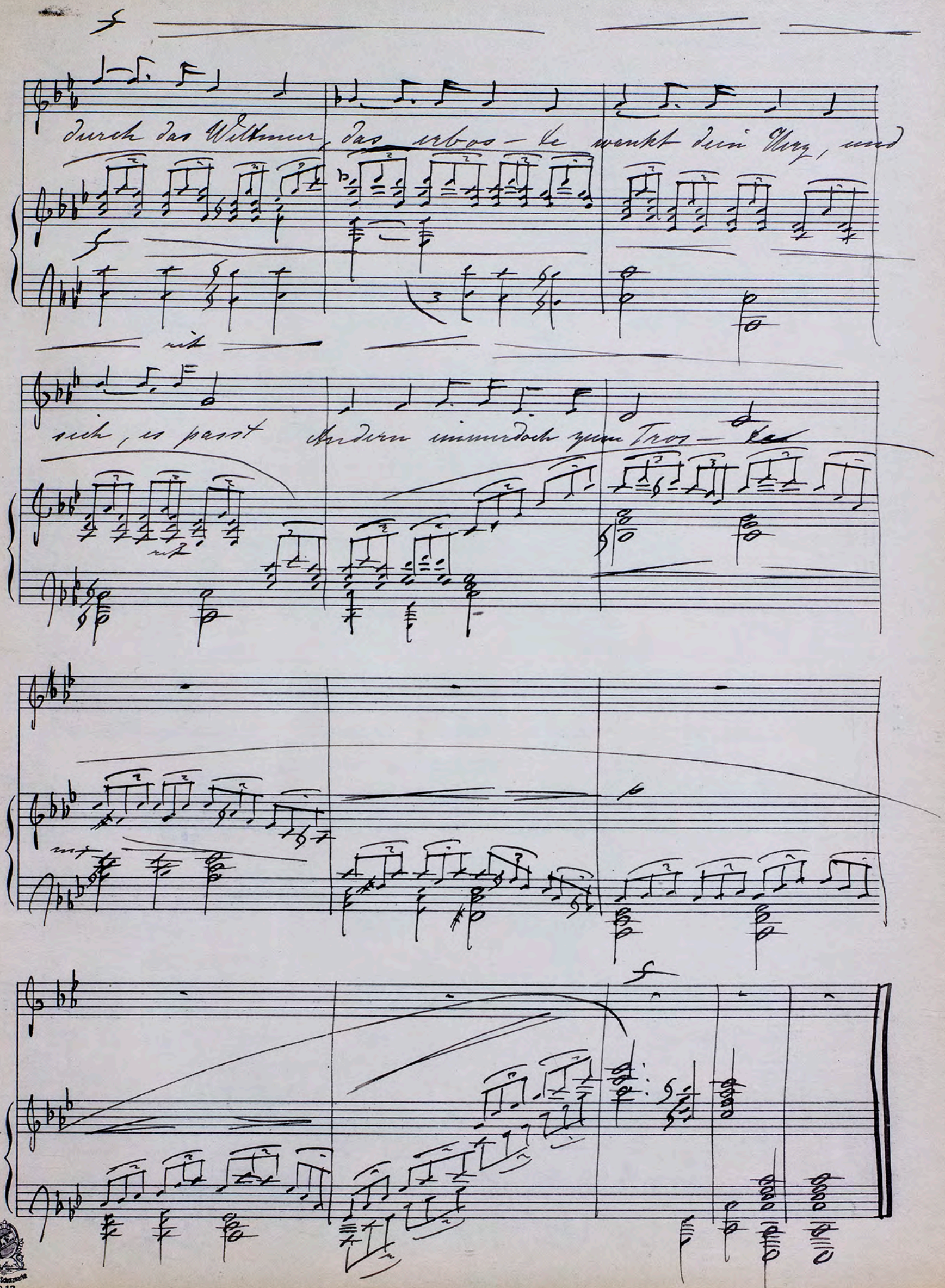

Protokoll Schutzmarke
№ 12.

IV

Vergiftet sind meine Lieder.

H. Heine.

Appassionato
Allegro.

mf

Ver-

gif-tet sind meine Lie — — der, Wie

mf

kommt es an-ders sein — ? Du

mf

hast mir ja Gift ge-gos — sen in's

blü-hende Le-ben hin-ein —. Ver-

gif-tet sind meine Lie — der, Wie

kömmt es an-ders sein —. Ich

trage im Herzen viel Schlan — — —

J.E. Protokoll Schutzmarke

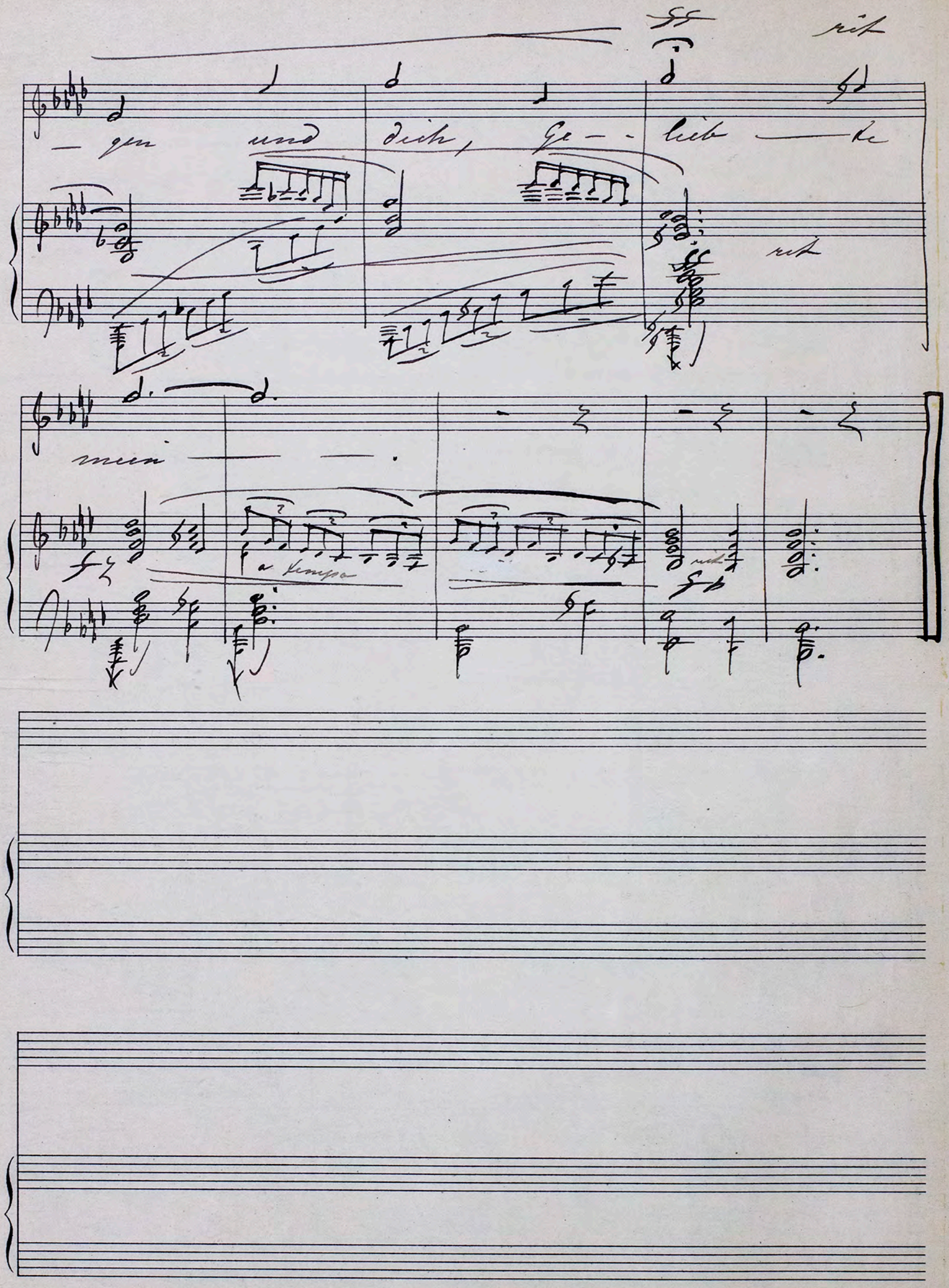
rit
— gen und dich, Ge — — lieb — te
rit
mein — — —.
a tempo
rit

Die Knospe.

Andantino

Eduard Ferrand.

pp

Mein Herz ist eine Knospe, die still verborgen

pp

p

keimt Und in dem Sturm des Winters von schönen Lenze

p

mf

träumt. Mein Herz ist eine Knos-pe, durch-

mf

-wallt vom süsser Duft. Sie kann ja nicht erblü-hen in

Protokoll. Schutzmarke
№ 12.

eisig kal-ter Luft. Mein

Herz ist eine Knos-pe, Und

wenn sie lie-bend bricht, Ent-

-fal-tet sich die Blu-me Dem

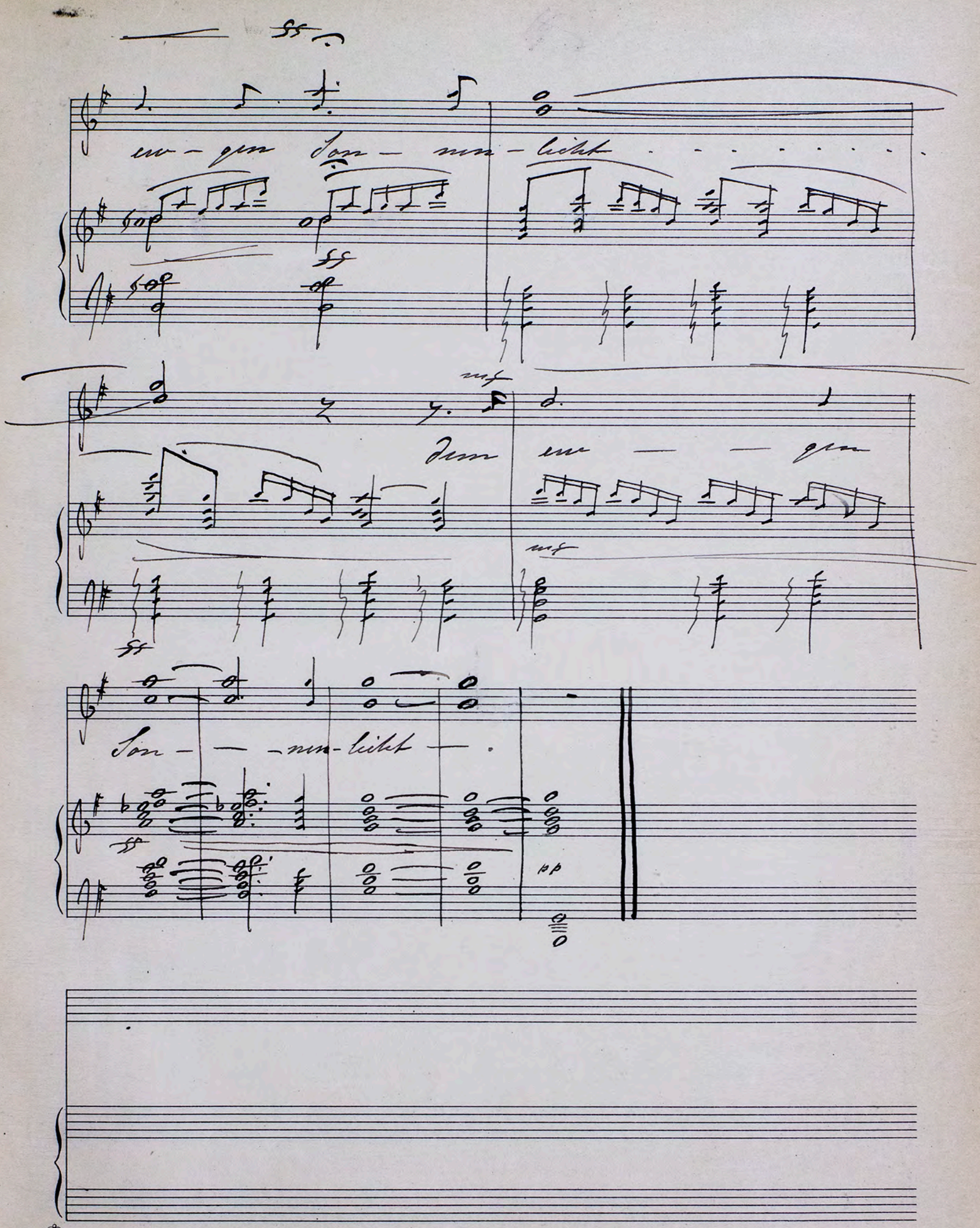

Protokoll Schutzmarke
№ 12.

Til
Fru Oselia-Bjørnson
i taknemlighed
fra
den, hvem ingen kjender,
og som ber:
"glem mig ikke!"
Kjøbenhavn, 21 November 190

4 Sange

med

KLAVER

af

MAGDA BUGGE.

Op. 9.

Nr. 1. Blomster i dit Øje.
„ 2. Paa Korsvejen.
„ 3. Ak, du Birketræ.
} Fru Emma v. Holstein Berg tilegnede.

„ 4 Melodi. Frøken Ellen Beck tilegnet.

Forlæggerens Ejendom for alle Lande.

KJØBENHAVN & LEIPZIG,
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

De 3 sange i manuskript og
den allersidste: "det döende barn"
skal bli sendt Dem
strax jeg har afskrevet dem

Til Frøken Ellen Beck.

Melodi.

Magda Bugge, Op. 9. Nr. 4.

Lento con passione.

mf

O, dy-be Øj-ne, Øj-ne bru - ne, med u-forklarlig Glans der-i,

f

med Vre-deslyn, med

mf legato

mf

Glimt af Lu - ne, men

p

Dæm - ring mest af Fan-ta - si!

rit. - - - - - - -

p espress.

Ak, Øj - ne, stundom bar-ne-

p

smorz.

pp rit. - - -

p

f

from - me, og hvas - se snart som slebet Staal, for jor - disk El-skov næsten

f

tom - me, med Him - lens Drømmesyn til Maal! Jeg el - sker Jer endskjøndt jeg

f

vi - - ger; for mig Jert Lys blev ik-ke tændt, men

of - - te til mig selv jeg si - - ger: Gid _____ jeg Jer al-drig hav-de

dim. *p* *molto cresc.* - - - - -

kjendt! Gid _____ jeg Jer al-drig hav-de kjendt, _____

dim. - - *e* - - *rit.* *pp*

al - - drig, _____ al - - - drig kjendt!

(Elisabeth Varshénewsky ved Thor Lange.)

rit. *pp*

13478d

Wilhelm Hansens Nodestik og Tryk, Kjøbenhavn.

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

SERENADE.

Allegretto quasi Andantino. — P. E. Lange-Müller.

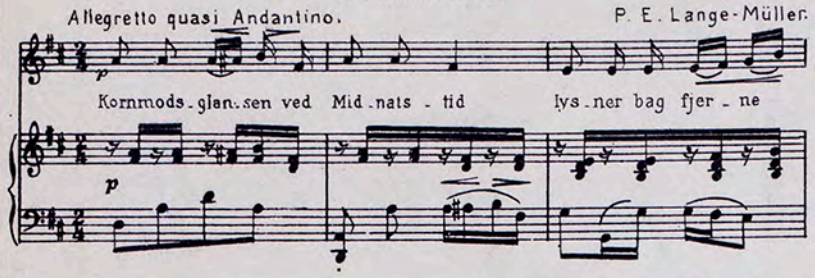

HVITA ROSOR.

Allegretto moderato e grazioso. — Aug. Körling.

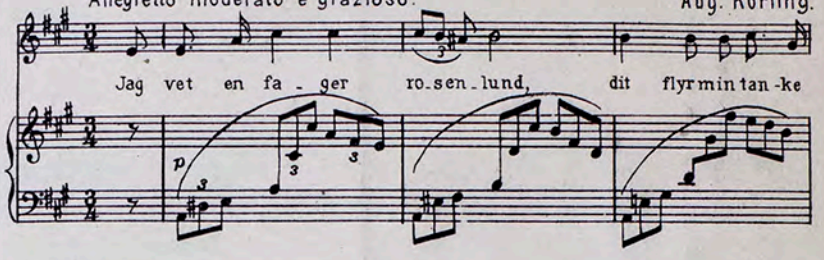

BONJOUR, SUZON!

Presto. *mf bien déclamé.* — P. Lacome.

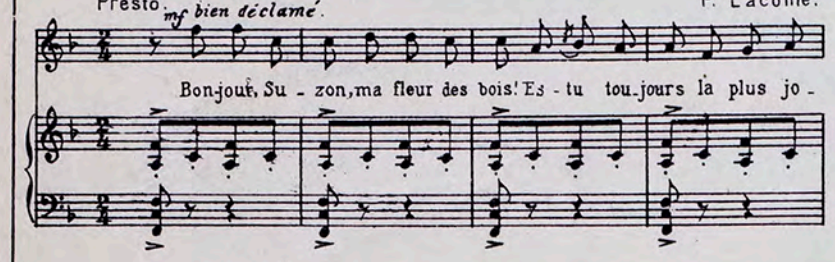

VUGGESANG.

Andante tranquillo. — Emil Hartmann.

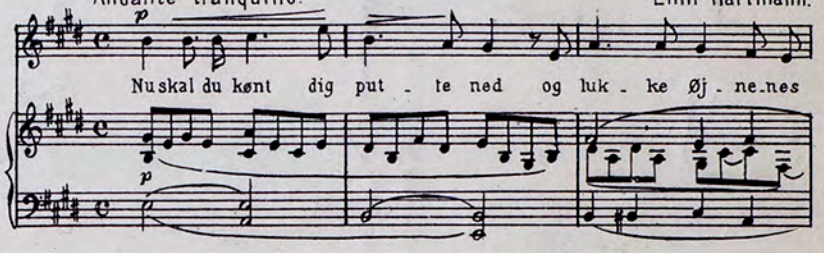

PARAIS A TA FENÊTRE.

Allegretto giocoso. — Louis Gregh.

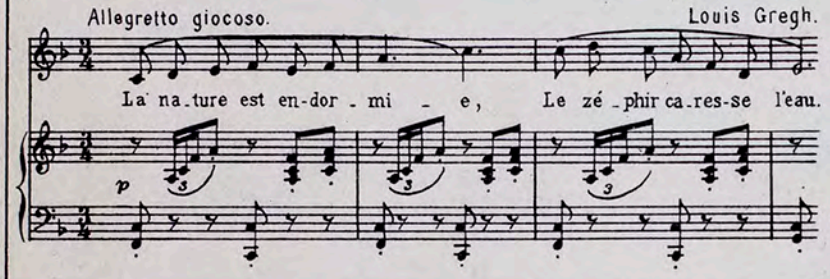

SPORVEN.

Con anima. — Catharinus Elling.

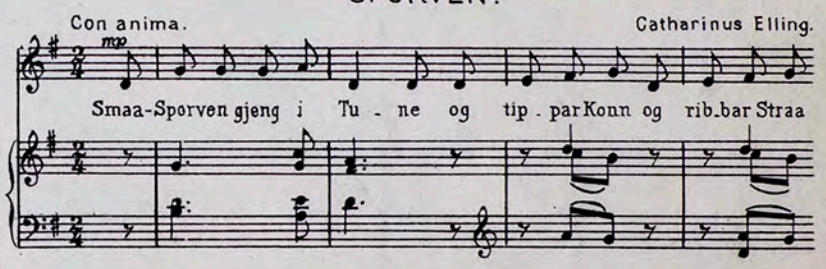

SUIS-JE BELLE.

Allegretto. — B. Godard.

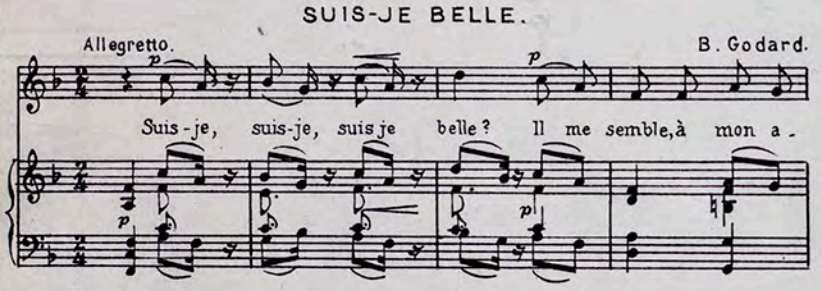

PRASKOVIUSCHKA.

Andante. — P. Heise.

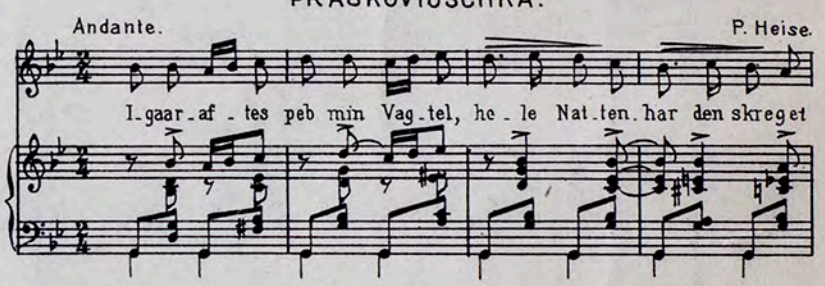

GODNAT.

Andante con moto. — J. Glæser.

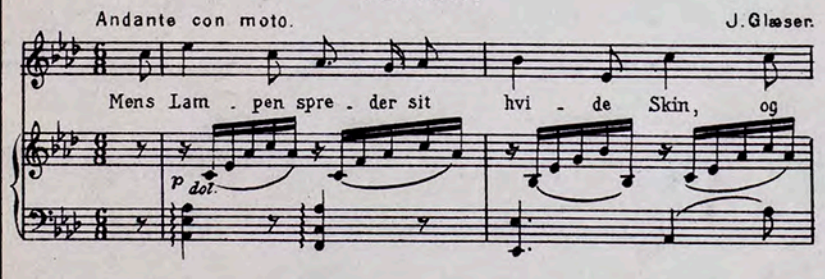

„ALDRIG VILL JAG GOSSAR SE."

Allegro commodo. — P. Schram.

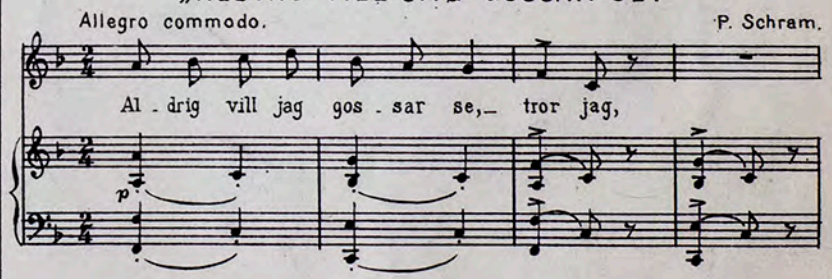

DANSEN PAA KOLDINGHUS. (BLANCHEFLEUR.)

Andantino espressivo. — Ch. Kjerulf.

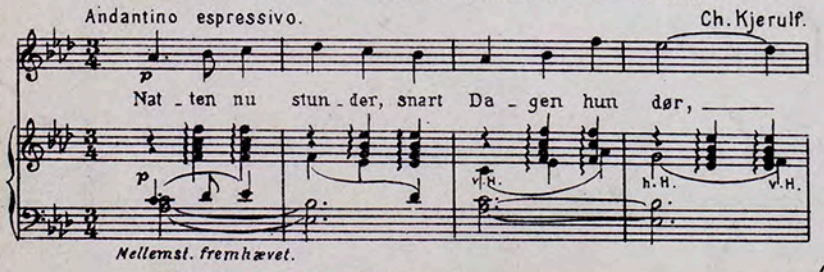

Nellemst. fremhævet.

EFTERAAR.

Ikke for langsomt. — Sextus Miskow.

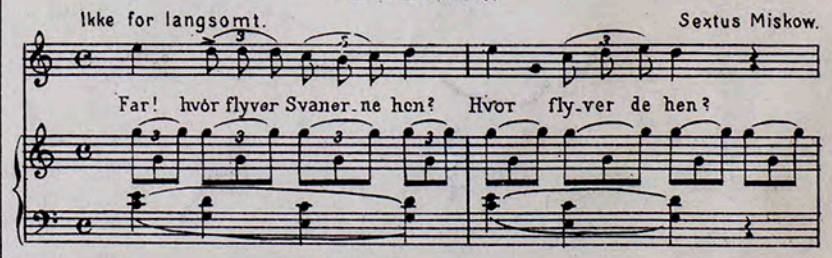

Forlæggerens Ejendom.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.

Fra Komponistenden

WILHELM HANSEN EDITION.

WILHELM HANSEN EDITION.

FRU CALLY MONRAD TILEGNEDE.

FEM SANGE

FOR MEZZO-SOPRAN ELLER TENOR

TIL TEKSTER

AF

HENRIK IBSEN OG ANDREAS JYNGE.

KOMPONEREDE

AF

HILDA NEUPERT.

Nr. 1. Brændte skibe.	Nr. 3. Edderfuglen.
- 2. I en komponists stambog.	- 4. Homlefar.
	- 5. Blomstersankning.

FORLÆGGERENS EJENDOM FOR ALLE LANDE.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.
WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.

WILHELM HANSEN EDITION.

OLUF BY

I.

Brændte skibe.

(H.Ibsen.)

Hilda Neupert.

Andante. (Bredt.)

f

Han vend - - te si - ne

f

p tranq.

sku - - ders stav - ne fra nord, sög - te ly - - se - re

p

Gu - - ders le - - gen - de spor.

pp

p dolce ten.

Sne - lan - dets bau - ner sluk - ned i

pp

ten.

Wilhelm Hansens Nodestik- og Tryk. Kjöbenhavn

a tempo, molto legato

hav. Sol - lan - dets fau - ner stil - led hans

pp

krav. Sol - lan - dets fau - ner stil - led hans

cresc. molto

krav. Han brænd - te si - ne

con fuoco

ff

cresc. molto

più tranq. e rit.

ski - - be, blaa - - nen - de røg som en

più tranq. e rit.

pp

ten.

sky - - ba - nes stri - - be nord - o - ver fög. Mod

a tempo
molto legato

sne - lan - dets ky - ster fra sol - lan - dets krat

ri - der en ryt - ter hver e - ne - ste nat,

cresc. molto

hver

cresc. molto

ff

e - - ne - ste nat,

rit.

ff

rit.

p

ri - - der en ryt - ter hver e - ne - ste nat.

p

II.

I en komponists stambog.

(H. Ibsen.)

Andantino.

mf

Or - feus slog med to - ner re-ne aand i vild-dyr, ild i ste-ne.

mf

ff

Ste - ne har vort Nor - ge nok af, vild - dyr har vi og en flok af.

ten.

ten.

ff

ff

a tempo

Spil, saa ste-nen spru - ter gni-ster, spil, saa dy - re - ham - men bri-ster,

ten.

a tempo

ff rubato

legato

ten.

a tempo, cresc. molto

ff rit.

spil, saa ste-nen spru - ter gni-ster, spil, saa dy-re - ham - men bri-ster.

a tempo cresc. molto

ff rit.

III.

Edderfuglen.

(H. Ibsen.)

Andantino.

p

Ed - der - fug - len i Nor - ge bor, der hol - der han til ved den bly - graa fjord. Han

pluk - ker af bry - stet de blö - de dun og byg - ger sin re - de baa - de

rit. *a tempo*

tæt og lun.

rit. *a tempo*

animato

mf

Men fjor - dens fi - sker har staal-sat hug, han

animato

plyn - drer re - den til sid - ste fnug. Er fi - ske - ren grum saa er

p ten.

pp

fug - len varm, han rib - ber i - gjen sin e - - - - gen

pp

barm.

mf

Men

pp

plyn - dres han at - ter, saa klæ - der han dog sin

frit.

re - de paa - ny i en vel - - gjemt krog.

frit.

mf

Men

pp

rö - ves hans tre - die hans sid - - ste skat, saa

rit. molto

cresc.

rit. molto

Largamente.

f

spi - ler han vin - ger en for - - aars - nat. Da

f

klö - ver han skod - den med saa - ret bryst, mod

f *f*

ff al fine

syd, mod syd, til en

ff al fine

fff

sol - - - - skins - - kyst.

tremolo

IV.

Homlefar.

(Andr. Jynge.)

Allegretto.

mf

Og hom-le-far han sur-rer og sur-rer sig i ring,

p

mf

sur-rer og sur-rer i ring. Han dand-ser og han hop-per som

leggiero

mf

in-gen ver-dens ting, han sur-rer og sur-rer i ring og

mf

f

spi-ler si-ne vin-ger i de sir-lig-ste sving, for

al - le de smaa-blom - ster, de svær-mer han om-kring, han

mf

sur-rer og sur - rer, han sur - rer og sur - rer, og

f

al - le de smaa-blom - ster, de

mf

f

skal ham hö - re til, ja, al - le de smaa-blom-ster, saa man - ge som blot vil, for

f

al - le de smaa-blom-ster, de har saa lyst et smil, men al - le de smaa-blom-ster, de

f

nar - re ham A - pril!

f

V.

Blomstersankning.

(Andr. Jynge.)

Andantino.

mf

Blaa - - veis og

p *rit.* *mf a tempo*

mf

bjer - ke - gren, ha - re - lab med flöi - els - ben,

p *mf* *p*

f

sol - öig og fryt - le - straa, ly - se vi - o - ler blaa,

f

p rit. *p* *f* *p*

hvit - - - - veis og mai - - - - guld.

p rit.

Allegro.

mf leggiero

Blaa - veis og bjer - ke - gren, ha - re-lab med flöi - els - ben

mf leggiero

sol - öig og fryt - le - straa, ly - se vi - o - ler blaa,

hvit - veis og mai - guld. Kur - ven er fuld,

f

kur - - - ven er fuld!

f

ROMANCER OG SANGE

AF

CHRISTIAN SINDING.

Op. 4. Ranker og Roser af H. Drachmann. Dansk og tysk Tekst.

Nr. 1. Jeg bærer den Hat, som jeg vil.
- 2. Fagre Nat med Blomsterdrømme.
- 3. Ad kendte Veje: O hvor hvert Fjed dog er gammeltungt.
- 4. Sakuntala: Jeg kunde for Længsel ej sove.
- 5. Choral: Den blomstrende Sommer blev kædet til Høst.
- 6. Frejdigt flyver den unge Fugl.

Op. 8. Seks Sange til Tekster af H. Drachmann.

Nr. 1. Luften sitred, da Solen gik ned.
- 2. Paa Stranden skælver ej det mindste Blad.
- 3. Vi lo jo før saa længe.
- 4. Jeg hører i Natten fra stille Skove et Raab.
- 5. Kun af den sagtnende Dønning.
- 6. Som Ingen har Ord for Nattens Skønhed.

Op. 13. Digte af „Sangenes Bog" af H. Drachmann. Dansk og tysk Tekst.

Nr. 1. O Mo'r, vor gamle Mo'r.
- 2. Støvskyer stiger for hvert et Skridt.
- 3. Da Maanen stod bag Skyer.

Digte fra Levanten.

Nr. 1. Tro: De klamres indenfor Islam.
- 2. Bosporus! din Bølge sukker.
- 3. Frygteligt, naar vi vil tænke.
- 4. Ofte du sang for de Andre.

Nirwana: Der leger en Sang gennem Luften.

Der er paa Fjældenes de høje Vidder.

Der gives Stjerner.

Op. 28. Symra (Anemone). En Tylft Viser og Rim. Norsk, dansk og tysk Tekst.

Kom med Sange. Lykkelig den, hvis unge Bryst. Somrens Tid Anemonen spaar. Jeg har forsøgt det. De gamle Fjælde. Tanker. Savn. Elskovslængsel. Livet Enhver tilpas kan man ikke. Se mange Mennesker er saa sære. Der falder Blade i alle Skove.

Særskilt: Livet: Hjemme er baade godt og slet.
Etterstev: Enhver tilpas kan man ikke
Folkeudgave (Per Winge).

Op. 36. Fra Vaar til Høst, Digte af N. Collett Vogt. Norsk og tysk Tekst.

Nr. 1. Sid ikke i Skyggen af de kolde Aar.
- 2. Det var engang i de fjerne Tider.
- 3. Og der gik Dage.
- 4. Dog hvad var Verden.
- 5 Ungdom, Skønhed.
- 6. Sindet sødmefyldt og ungt.
- 7 Det er Sommerkvæld som da.
- 8. Det unge brusende Foraar.
- 9 Alt var Dig.
- 10 I en syg Stund: Tag Livets Kors og bær det.

Op. 40. Strængeleg, Digte af Ivar Mortensen. Norsk, dansk, og tysk Tekst.

Paa den første Stræng.

Nr. 1. Ud over Nakken det gule Haaret.
- 2. Her er saa tungt og jeg ej forstaar mig.
- 3. Aa, jeg har vandret med dig saa længe.
- 4. Jeg gaar og grunder paa andre Aaret.

Paa den anden Stræng.

Nr. 1. Nu maa min Glæde vel være Slut.
- 2. Naar Solen varmt sig mod Jorden sænker.
- 3. Jeg vil dig ej elske.
- 4. De siger, naar Tiden skrider.

Paa Understrængen.

Du Mor, som ene hjemme gaar.

Paa den tredie Stræng.

Nr. 1. Ikke Tanker, som flyver.
- 2. En Rype ifra Vidden.
- 3. Signe hedder Pigen min.
- 4. Jeg synes det er saa langsomt.
- 5. Jeg trænger ej Lyset tænde.

Op. 50. Danske Viser og Sange. Dansk og tysk Tekst.

Grevinde Grethe synger i „Sulamiths Have" (Carl Ewald).

Nr. 1. Det var sig den lille Høne.
- 2. Flyver en bange Fugl af Lund.
- 3. Syv Bægere for Skjalden.
- 4. Piger syv.
- 5. Den Jomfru gik i Valmu-Vang.
- 6. Valmu i Vange, er du saa rød.

Fru Adelheid synger Lenore-Sangene i „Den gamle Stue" (Carl Ewald).

Nr. 7. Lenore, Dagen er grim og graa.
- 8. Lenore, mit Hjerte er tungt.
- 9. Naar Døden kommer.
- 10. Det strideste Vand, jeg i Verden saa.

Dyveke synger „Hos Sigbrit" (Edvard Brandes).

Nr. 11. Herrens Moder høje, milde.
- 12. Kong Artus drager i Leding ud.
- 13. Hundred' jærnklædte Mænd (Holger Drachmann).
- 14. Tabula Rasa (Rent Bord): Jeg havde læst saa mange Bind (Svend Trøst).

Op. 55. Sylvelin og andre Viser. Norsk, dansk og tysk Tekst.

Nr. 1. Sylvelin: Aa, Sylvelin, Gud dig signe (Vekle Veslie)
- 2. Mit Hjærte: Mit Hjærte har været i Livets Strid (A. O. Vinje).
- 3. Du Skog, som bøjer dig imod (A. O. Vinje).
- 4. Tilbageblik paa Livet: Jeg tænker paa den Tid (A. O. Vinje).
- 5. Led efter Livet og lev det (L. Eskeland).
- 6. Det gaar tilbage: Skoven blegner hist paa Fjeldet (Sigurd Telnes).

Op. 55. Sylvelin og andre Viser.

Nr. 7. De siger nu, Verden skal være saa ond (Ivar Aasen).
- 8. Den Sorg, der bitrest svider (Ivar Aasen).
- 9. Ude i Verden: De trælle, de trælle fra Morgen til Kvæld (Ivar Aasen).
- 10. Mistro, Tvivl og tunge Tanker (Ivar Mortenson).
- 11. Modersmaalet: Moder er et helligt Ord (E. B.)
- 12. Fædrelandssang til Ungdommen: Hellig er du, vor Fædrejord (Anders Hovden).

Op. 57. Nemt, Frouwe, disen Kranz und andre Gedichte von Otto Julius Bierbaum.

Nr. 1. Nemt, Frouwe, disen Kranz: Auf Scharfenberg in Sommerglanz.
- 2. Ritter raet dem Knappen dies: Sitz im Sattel, reite.
- 3. Tanzlied: Es ist ein Reihen geschlungen
- 4. Dem Tage: Breit hängt vom Himmel die Fahne.
- 5. Das ist der Zeiten Unterschied.
- 6. Ein Pfingstlied: Den Maien führ ich an meiner Hand.
- 7. Trinke Wein, mein Kind.
- 8. Traum durch die Dämmerung: Weite Wiesen im Dämmergrau.
- 9. Schlagende Herzen: Ueber Wiesen und Felder ein Knabe ging.
- 10. Letzter Wunsch: Dass Deine Hand auf meiner Stirne liegt.
- 11. Schmied Schmerz: Der Schmerz ist ein Schmied.
- 12. Alb: So bebe bange.
- 13. Des Narren Regenlied: Regenöde, regenöde.
- 14. Aus der Ferne in der Nacht: Wenn im braunen Hafen.

Op. 64. Roland zu Bremen und andre Gedichte von Friedrich Rückert.

Nr. 1. Roland zu Bremen: Roland, der Ries'.
- 2. Beschwichtigter Zweifel: Uber meinen eignen Kopf.
- 3. Thöricht, wer im Paradies kann wohnen.
- 4. Schmachtend vor Liebe heute zu sterben.
- 5. Götter! keine frostige Ewigkeit.
- 6. Und wenn in ihrem Liebesglanz erlischt die letzte Rose.
- 7. Meine Töne, still und heiter, zu den Liebsten steigt hinan.
- 8. Triolet: Einen Kreuzer gäb' ich hin.
- 9. Am Rhein und am Main und am Neckar ist's schön.
- 10. Gieb den Kuss mir nur heute; ob Du morgen es kannst, wer weiss.

FORLÆGGERENS EJENDOM FOR ALLE LANDE.

WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG. KJØBENHAVN & LEIPZIG.

Fra Komponistinden

HERRN ROBERT PRIZELIUS
zugeeignet.

6
LIEDER

FÜR
SOPRAN ODER TENOR
MIT
PIANO

I. Gruss an die Nacht ..... J. Sturm.
II. Meine Rose ..... Rückert.
III. Ein Sonnenblick ..... A. Schultz.
IV. Oben, wo die Sterne glühen ..... H. Heine.
V. Wie es den Sorgen erging ..... G. Pfarrius.
VI. Sehnsucht ..... J. Moser.

COMPONIRT VON

HILDA NEUPERT.

KRISTIANIA
OLUF BY'S MUSIKFORLAG
i Kommission.

O. B. 183/188.

Lith. Anst. v. M. Dreissig, Hamburg.

I.

Gruss an die Nacht.

Julius Sturm.

Hilda Neupert.

Andante.

GESANG.

PIANO.

p

Wie

p

p

hast du mich mü - - de ge - than, du

Tag, mit deiner leuch - - ten - den Pracht.

Mit dei-ner Far - - ben bun - ten Schein,

Musikaliendruckerei v. M. Dreissig, Hamburg.

O. B. 183

mit dei_nen rau - - schenden Me - - lo - dein.

f *p*

Will - kom - men, o Nacht, nun

p *f* *p*

de - cke du die Er - de mit dei - nem Schlei - er zu. Lass

cresc.

f *ff* *p*

schwin - den die Far - ben, die Tö - ne ver - gehn, lass

f *ff*

ff

al - - les Le - ben um mich ver - gehn, und

ff

mf

las - se mich träu - men al - lein mit dir, vom

mf p

p

leuch - ten - den Him - mel hoch ü - ber mir.

pp rit.

pp rit.

II.
Meine Rose.

Rückert.

Lento.

GESANG. *pp*

Ich ha - be durch das ird' - sche Dor - nen-land

PIANO. *pp*

still in der Brust ge - tra - gen mei-ne Ro - se, drauf hab' ich als ich Ruh' im

sempre p

Gra - be fand, im Her-zen mit - ge - nom-men mei-ne Ro - se. Und

sempre p

mf

als mich auf-ge-we-cket En-gels-hand, hab ich em-por ge-

mf

ho-ben mei-ne Ro-se, und rings der Himmel steht im Stra-lenbrand, als

ten. *ff*

ich ihm trug ent-ge-gen mei-ne Ro-se, mei-ne Ro-se!

mor.

ten. *ff*

p *rit.*

mor.

III.
Ein Sonnenblick.

Adolph Schultz.

Allegretto.

GESANG.

PIANO.

mf

Und wär' auch noch so trüb' die Welt, so dun - kel ganz und gar, ein

mf leggiero

mf

ein - zig Son - nen - strahl er - hellt sie den - noch wun - der -

rit.

rit.

bar. Und läg' am Mor - gen Feld und Wald auch noch so ne - bel -

a tempo

ten.

a tempo

ten.

animé *f a tempo*

grau, im Son - nen-schein wird al - so bald ein

animé *f a tempo*

rit. *p lento*

Per - lenmeer die Au. Und häng an dei - ner Wim-per gar die

rit. *p lento*

mf *a tempo*

Thrä-ne trüb' und schwer, im Strahl der Son - ne glänzt sie klar, als

mf

f rit.

ob's ein De - mant war.

rit. *f*

IV.

Oben, wo die Sterne glühen.

H. Heine.

Andante.

GESANG. PIANO.

p

O - ben wo die Ster - ne glü - hen, müs - sen uns die

Freu - den blü - hen, die uns un - ten sind ver - sagt.

In des To - des kal - ten Ar - men kann das Le - ben

erst er - war - men, und das Licht der Nacht ent - tagt.

V.

Wie es den Sorgen erging.

Gustav Pfarrius.

Allegro.

GESANG.

PIANO.

mf *f*

Einst wollt' ich hin - aus in den

mf

grü - nen Wald, Da zo - gen die Sor - gen mit. Ver -

f

ge - bens ge - bot ich wohl zehn - mal Halt, Sie folg - ten mir Schritt für

Schritt. Doch als wir ka - men wohl in den Busch, Be -

ginnt ein Ge - flüs - ter so - gleich. Die Vög - lein rie - fen: Ihr

Sor - gen, husch, Hin - aus aus der grü - nen Be - reich. Das

Gras er - hob sich und hielt sie auf, Ein Wind - stoss hauch - te sie

fort. Die Bäu - me rausch - ten und schlu - gen drauf, Sie

flo - hen von Ort zu Ort. Und rann - ten und stie - ssen die

Kö - pfe sich ein Am Fel - sen rie - sig und rauh, Ver -

schmol-zen in la - chen-den Son - nen - schein, Er - tran - ken im duf - ti - gen

Thau. Da habt Ihr's rief ich, von ih - rer Noth Be -

freit in die Lüf - te hin - aus: Da seht Ihr, was Euch im Wal-de droht, Ein

an - der mal bleibt Ihr zu - haus.

VI.

Sehnsucht.

L. Moser.

Andantino.

GESANG.

PIANO.

p appassionato

Wär ich der Re - gen, Ich woll-te mich le - gen der

Er - de an's Herz, Wie soll - te sie blü - hen und jauch-zen und glü - - -

hen! Wär ich die Son - ne, Ich zög mich vor Won - ne in's

dam-pfende Meer, wie sollt es da rau - - - schen um Kü-sse zu

tau - - - - - - - - - - schen.

Könnt ich ver-we-hen, zu Ne - bel ver-ge-hen, zer-flie-ssen in Luft, ich hielt voll Er-

bar-men die Welt in den Ar - - - - men.

mf a tempo

So mit dem Her-zen voll Lei-den und Schmerzen Ver - geh ich al - lein und sin - ke in

f tenuto

mf a tempo

fp tenuto

f *p*

Flam - - men und sin - ke zu - sam - - - men, und sin - ke in

f *p*

Flam - - - men, und sin - ke zu - sam - - - men, und sin - ke in

fp

ff

Flam - men und A - sche zu - sam - men.

p *pp*

rit.

ff

p

rit.